

Een vakantie of een schilderij?

Wintersalon 2004

18 november t/m 4 december, 11.00 tot 17.00 uur, 's maandags gesloten. Kunsthandel Simonis & Buunk, Notaris Fischerstraat 19 en 30, Ede.

DOOR MAARTEN VERMEULEN

Zelf een Mondriaan aan de muur? Het kan, voor pakweg zeshonderdduizend euro te koop in Ede. Liever een Mesdag, Koekkoek of Israëls? Ook daar heeft kunsthandelaar Simonis & Buunk er een aantal van hangen. „Kunst is de beste investering die je op dit moment kunt maken”, vindt eigenaar Frank Buunk. Dat is makkelijk gezegd, maar wie heeft er nu honderdduizenden euro's liggen?

Toch hoeft kunst niet per se onbetaalbaar te zijn en ligt het ook voor 'normale' liefhebbers zonder vijf of zes nullen onder handbereik. „Ik ken

mensen die geen nieuwe auto kopen of hun dure vakantie een jaar overslaan, en van het geld een mooi stuk kopen. Een vakantie is zo voorbij, een schilderij hangt na drie weken nog aan de muur”, filosofeert Buunk. Daar komt nog bij dat een schilderij veel 'leuker' erft dan een stapeltje effecten. Of, zoals de verkoopbrochure het zegt, 'Dat is toch heel wat anders, heel wat aangener dan vrije val, olieprijs en hopeloos verdeelde aandelenindices. Nietwaar?'

Maar wie zegt dat de kunsthandel floreert, liegt. De recessie slaat ook hier hard toe en grote veilinghuizen die triomfantelijke persberichten rondsturen, verzwijgen de waarheid. So wieso heeft Buunk het niet zo op veilingen. Hoewel die meer en meer het beeld van de kunstmarkt bepalen, missen ze de finesses van de echte expertise, zegt Buunk. Een mening die de veilinghuizen hem niet in dank afnemen. Feitelijk komt het erop neer dat alleen kunsthandelaars harde garanties kunnen geven over de echtheid en waarde van schilderijen. „Als je bij een veiling gegevens van een schilderij opvraagt, begint het conditierapport met de mededeling dat het naar 'eer en geweten' is samengesteld en dat de schrijvers geen experts of kenners zijn.”

Zelf verkoopt Buunk ook wel eens via de veiling. Maar 'iets heel moois' ver-

koopt hij altijd zelf. „Anders laat je iemand anders goede sier maken met je eigen stukken. Een goed schilderij dat bij een klant aan de muur hangt, maakt nog jarenlang reclame voor de handelaar.”

Dat de schilderijen van Toon Hermans meer dan het dubbele opbrachten dan vooraf verwacht, noemt Buunk met een veelbetekende blik 'apart'. „Hij was een fantastische cabaretier, maar zijn schilderijen zijn niet meer dan een kunstje, al is het met veel liefde gemaakt. Je kunt beter iets kopen van vergelijkbare kwaliteit en heel veel geld in je zak houden.” Maar kwaad ziet hij er niet in. Echte kwaliteit herken je van verre en dat is ook van levensbelang. Regelmatig ontmaskert Buunk valse schilderijen of loopt hij

tegen gestolen waar aan. Een halfjaar geleden vroeg een man hem een schilderij te taxeren dat hij jaren eerder zelf had verkocht. „Ik wist dat het bij mijn klant gestolen

was. In zulke gevallen bel ik meteen de politie.”

Buunk doet ook ontdekkingen, al zijn het er veel minder dan vroeger. Vorig jaar achterhaalde hij nog een Mondriaan op een boedelveiling in Noord-Holland. Hij kocht het stuk voor 2500 euro, maar nu vaststaat dat het om een 'echte' gaat, is het werk zeker vijftigduizend euro waard. Het schilderij hangt inmiddels voor tien jaar in bruikleen in het Mondriaanhuis. Maar zulke 'klappers' zijn schaars geworden. Meer dan vroeger weten particulieren de weg naar de taxateur te vinden.

Serieuze koopplannen

Totdat de schilderijen een nieuwe eigenaar vinden, hangen ze ter bezichtiging bij Simonis & Buunk aan de muur. De galerie heeft vooral schilderijen uit de negentiende en begin twintigste eeuw. De toegang is vrij, voor iedereen, want ook mensen zonder serieuze koopplannen zijn welkom. Kopers krijgen wel de meeste aandacht, want hoeveel passie voor kunst Buunk ook laat zien, uiteindelijk is hij niet voor niets handelaar.

Soms, als hij echt iets moois vindt, hangt hij een schilderij eerst een maand in zijn eigen huis. „Maar dan gaat het kriebelen en komt het toch in de winkel.” Wat hij wel zelf houdt? Buunk grijnst. „Tja, dat zijn meestal de schilderijen die overblijven.”